

ໄປສລອງບຸນຫົດສົງອົງຄ໌ພຣະບາງເຈົ້າ ກັບ ພຣະອາຈານ ວຽງໄຊຍ໌ ສຸດາຣິສ

ຮູບພາບ : ສີສິມເດດ ສີທານາດ

ໂດຍ : ໂອຣົດ ສີສຸວັນວຽງ

ຄໍາບໍາ

=====

ຂໍ້ຄວາມສຸຂຄວາມຈະເຣີນຈິງມີແກ່ທຸກໆທ່ານ,

ການເຜີຍແຜ່ທັມມະ*໑ ເຂົ້າສູ່ສັງຄົມເປັນວຽກງານຫນຶ່ງທີ່ຊາວພຸທຄວນທໍາ ຕ່າງຄົນກໍຕ່າງທໍາແລວແຕ່ຄວາມເໝາະສົມຂອງສະພາບສັງຄົມມັນແລະຈັງຫວະໂອກາດ.

ດ້ວຍຄວາມເມຕຕາອັນໃຫຍ່ຫລວງຕໍ່ຊາວລາວທີ່ອາສັຍຢູ່ປະເທດຝຣັ່ງເສດ ພຣະອາຈານ ທັມມະຣັງສິພິກຂຸ (ວຽງໄຊຍ໌ ສຸດາຣິສ) ໄດ້ສ້າງພຣະບາງອົງໃໝ່ໄວ້ໃຫ້ ພວກເຮົາຂາບໄຫວບູຊາແລະພວກເຮົາໄດ້ຈັດບຸນຫົດສົງພຣະບາງທຸກໆປີ.

ການທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນໜັງສືນີ້ ກໍມີຈຸດປະສົງພຽງໜ້ອຍດຽວ ຄືວ່າຢາກໃຫ້ພວກ ເຮົາຊາວລາວມາສຶກສາກັນວ່າ ຄຣູບາອາຈານນັກປຣາດສມັຍກ່ອນແລະພຣະອາຈານ ທັມມະຣັງສິພິກຂຸ ທ່ານມີຈຸດປະສົງຢ່າງໃດແທ້? ເພື່ອພວກເຮົາຊາວລາວຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈ ແລະນໍາໄປປະຕິບັດໃຫ້ເກີດປໂຍດແກ່ຕົນເອງແລະສັງຄົມ. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ພວກໝູ່ມັນອຍ ໃນປັດຈຸບັນ ເພາະແມ່ນພວກເຂົາເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ສືບທອດເຈຕນາຣົມຂອງ ຄຣູບາອາຈານນັກປຣາດໃຫຍ່ຍິງໄປຕລອດກາລ...

*໑ ທັມມະ = ຄໍາສອນທາງສາສນາ, ຄວາມດີ, ເລື້ອງ, ເຫຕ, ການກະທໍາ (Dharma) (ໜ້າ ໒໐໖) ອ. ທັມມະ ໃນສໍານວນທາງສາສນາມີຄວາມໝາຍຫລາຍຢ່າງ ເພາະຄໍາວ່າທັມມະເປັນພາສາພື້ນເມືອງຂອງຊາວຊົມພູທວີປ (=ທຸກວັນນີ້ໄດ້ ແກ່ປະເທດອິນເດຍ). ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ໝາຍເອົາຄໍາສະເພາະໃນຄໍາສອນທາງ ພຸທສາສນາເທົ່ານັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມລັງເລໃຈເປັນທີ່ສຸດໃນຕອນຕົ້ນ ເພາະຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດມີ
ຈຳກັດ ແຕ່ມາຄິດອີກຄັ້ງ ກໍຮູ້ສຶກມີກຳລັງໃຈ ຈິ່ງໄດ້ຕັດສິນໃຈຂຽນໜັງສືນີ້ຂຶ້ນມາ ເພາະຍັງມີ
ຄຽບາອາຈາຣແລະອາວຸໂສທີ່ຮູ້ ໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ພໍ ທ່ານກໍຈະເພີ່ມເຕີມໃຫ້ ແລະ
ຕັດອອກ ໃນສິ່ງທີ່ເກີນ ຂໍບົກຜ່ອງທີ່ມີໃນໜັງສືນີ້ ເປັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ກຽວກັບຫລັກທັມມະ
ຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນສັດຈະທັມ.*໒.
ຂໍໄດ້ຮັບຄວາມເຄົາລົບແລະຄວາມປາຖນາດີຈາກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ.

ປາຣີສ, ທີ ໓໐ ພຶສພາ ໒໐໐໔

ໂອຣົດ ສີສຸວັນວຽງ

ລູກສິດວັດພຸທທະເມຕຕາປະເທດຝຣັ່ງເສດ
WAT BUDDHAMETTA
 44, avenue Villeneuve Saint-Georges
 94600 CHOISY-LE-ROI
 FRANCE
 Tél. (33) 01.48.90.91.35

*໒ ສັດຈະທັມ = ໑. ຄວາມຈິງ (Truth) (ໜ້າ ໖໒໘)

໒. ຄຳສອນທີ່ສະແດງຄວາມຈິງ

໑. ສັດຈະທັມ ໃນຄວາມໝາຍທາງສາສນາພຸທໂດຍສະເພາະນັ້ນ ໝາຍ

ເຖິງຂໍ້ທີ່ ໒ ຄື : ຄຳສອນທີ່ສະແດງຄວາມຈິງເທົ່ານັ້ນ.

ຂອງດິວັດພຸທທະເມຕຕາ

໑. ຕຳນາມຫຍໍ້ຂອງພຣະບາງ

ການເວົ້າເຖິງຕຳນາມຫຍໍ້ຂອງພຣະບາງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າໂດຍຫຍໍ້ທີ່ສຸດ ພໍໃຫ້ທ່ານຜູ້ອາໄສຊາບແບບລວມໆເທົ່ານັ້ນ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ເລື່ອງເສຍຄ່າສຸດ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນເປົ້າໝາຍ ໃນການຂຽນໜັງສືໃນຄັ້ງນີ້. ຫາກທ່ານຜູ້ອາໄສຕ້ອງການຊາບລາຍລະອຽດກວ່ານີ້ ທ່ານຈະຫາອ່ານໄດ້ທີ່:

- ປຶ້ມ " ພຣະບາງເຈົ້າອົງໃໝ່ "

ຮຽບຮຽງແລະຈັດພິມໂດຍ: ມະໂລສອນ ປັນຍາ
ມັນທຸຣາດ ສຸນດາຣາ

ໂດຍ: ມູລນິທິ ສີສວ່າງ ວັທນາ

ຊຶ່ງພິມແຈກຢາຍຄັ້ງພຸທທະພິເສກ ພຣະບາງເຈົ້າອົງໃໝ່ ວັນທີ ໑-໒-໓-໔
ມິຖຸນາ ໒໐໐໐

- " ພິມພຣະບາງ " ສບັບ: ວຽງຈັນທ໌-ຫໍສມຸດແຫ່ງຊາດ ປີ ຄ.ສ. ໑໙໙໙. ຈັດພິມ
ຄັ້ງທີ ໒ ໂດຍ: ສະມາຄົມ ຫລວງພຣະບາງ ທີ່ປາຣີສ ເດືອນພຶສິກາປີ ຄ.ສ. ໒໐໐໑.

ກ. ຄົງພຸທທະກາລ

... ພຣະນະຄອນ ກບິລພັສັດ ອັນເປັນແວ່ນແຄວ້ນທີ່ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ
ສາກະຍະ ຊຶ່ງ ເປັນພຣະຍາຕິຂ້າງຝ່າຍພຣະພຸທທະບິດາ.

ແລະ

ພຣະນະຄອນເທວະທະຫະ ອັນເປັນແວ່ນແຄວ້ນທີ່ປະທັບຢູ່ຂອງເຈົ້າໂກລິຍະ ຊຶ່ງເປັນ
ພຣະຍາຕິຂ້າງຝ່າຍພຣະພຸທທະມາມດາ.

ຊາວນາທັງສອງພຣະນະຄອນນີ້ ອາສັຍນໍ້າໃນແມ່ນໍ້າໂຮຫິນີເຮັດນາຮວມກັນໂດຍ
ບົກກະຕິສຸຂ.... ຕໍ່ມາຄັ້ງໜຶ່ງເກີດພັຍແຫຼງແລງ ຝົນກໍຕົກໜອຍ ຊາວນາທັງສອງ
ພຣະນະຄອນເລີຍຍາດແຍງນໍ້າໃນແມ່ນໍ້າໂຮຫິນີ ບໍ່ນາມເຫດການກໍຄ່ອຍໆເຄັ່ງຕຶງຂຶ້ນ

ເລີ້ມຈາກການວິວາດກັນສ່ວນບຸກຄົນ ຍົກພັກພວກປະທະກັນ ດ່ຳວ່າກະທົບກະແທກກັນ ລາມ
ໄປເຖິງຊາຕິໂຄຕຣ ຂອງຣາຊວົງສ໌ທັງສອງພຣະນະຄອນ ໃນທີ່ສຸດທັງສອງ ພຣະນະຄອນກໍ
ໄດ້ຍົກກອງທັບມາ ປະຊິດຝັ່ງແຜ່ນໍ້າໂຮຫິນີເພື່ອເຮັດສົງຄາມກັນ.

ເມື່ອພຣະບໍຣົມສາສດາຊຣົງຊາບເຫຕກາມ ກໍສເດັດໄປຫາມສົງຄາມຍາດແຍ່ງນໍ້າລະ
ຫວ່າງສອງພຣະນະຄອນ ໂດຍມີໃຈຄວາມສໍາຄັນຕອນໜຶ່ງວ່າ: " ລະຫວ່າງນໍ້າກັບຊີວິດ ຖ້າ
ປຽບທຽບກັນແລ້ວ ສິ່ງໃດສໍາຄັນກວ່າກັນ " ພຽງເທົ່ານີ້ທັງສອງຝ່າຍກໍໄດ້ສຕິ
ພຣະພຸທອົງກໍຊຣົງແນະນໍາໃຫ້ຜັດປຽນກັນເອົານໍ້າ.

ຕໍ່ເຫຕກາມໃນຄັ້ງນີ້ ພຸທທະສາສນິກະຊົນຜູ້ຮູ້ແຈ້ງໃນທັມມະ ເຫັນເຖິງອານຸພາບ
ແຫ່ງພຣະທັມທີ່ພຣະອົງຊຣົງສະແດງໃນຄັ້ງນັ້ນ ເປັນເຫຕອັສຈັມຍິ່ງໜັກແລະເປັນ
ມົງຄົລ*ໝື່ ຈິ່ງໄດ້ສ້າງພຣະພຸທຮູບປາງມີຂຶ້ນເອີ້ນວ່າ: " ປາງຫາມພຣະຍາຕິແຍ່ງນໍ້າ
ໃນສມຸທຣ " ທີ່ປະເທດສຣິລັງກາ.

ຂ. ສມັຍພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າຟ້າງຸ່ມ

ໃນສັດຕະວັດທີ ໙ ພຣະຣາຊາແຫ່ງກຸງລົງກາສິງຫົນປະເທດ (ປະເທດ ສຣິລັງກາ)
ໄດ້ຖວາຍ "ພຣະບາງ" ເປັນຂອງຂວັນຣາຊບັນນາການ ໃນການເຜີຍແຜ່ພຣະພຸທທະສາສນາ
ແດດພຣະເຈົ້າອິນທະວໍຣະມັນທີ ໑ ພຣະຣາຊາແຫ່ງກັມພຸດປະເທດ(ປະເທດກັມພຸຊາ).

ຈາກນັ້ນໃນປີ ຄ.ສ. ໑໓໕໕ (ພ.ສ. ໑໘໙໘) ພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ ປາຣະມັນທະເຂ
ນະຣາຊາແຫ່ງກັມພຸດປະເທດ ໄດ້ມອບ "ພຣະບາງ" ເປັນຂອງຂວັນຖວາຍຕໍ່ໃຫ້ພຣະບາດ
ສົມເດັດ ພຣະເຈົ້າຟ້າລິດຫລາທິຣະມິມະຫາຣາຊ (ເຈົ້າຟ້າງຸ່ມ) ໂດຍມີພຣະປະສົງໃນການ
ເຜີຍແຜ່ພຣະພຸທທະສາສນາຂຶ້ນມາທາງອານາຈັກລາວຊາງ...

ຄ. ພຣະບາງເຈົ້າອົງໃໝ່

ພຣະບາງເຈົ້າອົງໃໝ່ ຫລື " ພຣະພຸທທະຊິນະສິນຣັຕນະສາກະຍະມຸນີ " ໄດ້ຖືກສ້າງ
ຂຶ້ນໂດຍ ພຣະທັມມະຣັງສິພິກຂຸ (ວຽງໄຊຍ໌ ສຸດາຣິສ) ໄດ້ທໍາການພຸທທະພິເສກເມື່ອ ວັນທີ
໑-໒-໓ ມິຖຸນາ ໒໐໐໐ ທີ່ວັດພຸທທະເມຕຕາປະເທດຝຣັ່ງເສດແລະໄດ້ເຮັດບຸນຫົດສົງ
ພຣະບາງເຈົ້າອົງໃໝ່ຄັ້ງແຮກ ເມື່ອວັນທີ ໔ ມິຖຸນາ ໒໐໐໐ ທີ່ວັດເວລຸວະນາຣາມ.

*ໝື່ ມົງຄົລ = ສິ່ງທີ່ເປັນເຫຕໃຫ້ຈະເຣີນກ້າວໜ້າ (Auspicious thing) (ໜ້າ ໔໗໓)

໒. ວິຈັຍພຣະບາງເຈົ້າ

ກ. ຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານວັດຖຸ

- ພຣະບາງອົງເດີມ

ພຣະບາງອົງເດີມ ຫລື " ພຣະພຸທທະລາວັນ " ເປັນພຣະພຸທທະຮູບອົງໜຶ່ງທີ່ສັກສິດ ສຳລັບຊາວລາວເຮົາຖືວ່າເປັນອົງມົ່ງຂວັນຂອງປະເທດລາງຊາງ ພຣະບາງອົງເດີມ ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍໂລຫະ ໕ ຢ່າງ ເອີ້ນວ່າ: " ປັນຈະໂລຫະ " ແລະສ່ວນມາກແມ່ນໂລຫະຄຳ ຊຶ່ງຕັ້ງທັງພຣະອົງ ໃນລັກສະນະທ່າຍື່ນ ພຣະກອນ*໔ ທັງສອງຂ້າງແນບກັບພຣະວໍຣະກາຍ ເດພຣະກອນສ່ວນປາຍໄປຂ້າງໜ້າ ຍົກພຣະຫັດ*໕ ໂດຍປາຍນິ້ວດັດຊະນີຊຶ່ງຂຶ້ນທາງເບື້ອງ ບົນ ໃຈພຣະຫັດເບິກໄປຂ້າງໜ້າ ພຣະບາງມີນ້ຳໜັກສຸດທິປະມານ ໖໘ ກິໂລກຣາມ ແລະ ມີຄວາມສູງປະມານ ໗໐ ຊັງຕີແມັດ.

- ພຣະບາງເຈົ້າອົງໃໝ່

ພຣະບາງເຈົ້າອົງໃໝ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍໂລຫະ ໓ ຢ່າງ (໓ ກະສັຕຣ) ຄື: ທອງ, ເງິນແລະຄຳ ຊຶ່ງຕັ້ງທັງພຣະອົງ ໃນລັກສະນະທ່າທາງເໜືອນກັບອົງເດີມ ຕ່າງແຕ່:

- ຄວາມສູງ
- ນ້ຳໜັກ
- ຖານພຣະ

ທັງພຣະບາງອົງເດີມແລະອົງໃໝ່ ໄດ້ຖືກບັນຈຸພຣະບໍຣົມມະສາຣິຣິກະທາຕຸ້*໖ ເຊັ່ນດຽວກັນ ທັງສອງພຣະອົງ.

*໔ ພຣະກອນ = ແຂນ

*໕ ພຣະຫັດ = ຝາມີ

*໖ ພຣະບໍຣົມມະສາຣິຣິກະທາຕຸ້ = ກະດູກຂອງພຣະພຸທເຈົ້າ.

ຂ. ຈຸດປະສົງ

- ພຣະບາງອົງເດີມ

ວັດຖຸປະສົງໃນການສ້າງພຣະບາງອົງເດີມນີ້ ກໍເປັນການຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ ຈຸດມຸ່ງໝາຍອັນແທ້ຈິງຂອງຄຣູບາອາຈານັກປຣາດສັມຍກ່ອນ ເພາະກາລເວລາກໍລວງເລີຍມານາມແສນນາມແລວ ແຕ່ເຮົາກໍອາດຮູ້ໂດດວຍເຫດຜົນ ໂດຍໃຊ້ປັນຍາສຶກສາຈາກພຣະພຸທທະປວັດ ໃນຄັ້ງສເດັດໄປຫາມສິງຄາມຍາດແຍງມ້າ ລະຫວ່າງ ພຣະຍາຕິຂ້າງຝ່າຍພຣະພຸທທະບິດາແລະພຣະຍາຕິຂ້າງຝ່າຍພຣະພຸທທະມານດາ ດັ່ງນີ້ :

- ເພື່ອລະສຶກເຖິງອານຸພາບແຫ່ງພຣະທັມ ທີ່ພຣະພຸທທະອົງໄດ້ຊຮົງສະແດງໃນຄັ້ງນັ້ນ.
- ເປັນການເຕືອນສຕິຜູ້ປົກຄອງ, ພົລເມືອງໃຫ້ຢູ່ຮວມກັນໂດຍສັນຕິຢ່າຜິດຖຽງກັນ.
- ໃຫ້ສາມັກຄີຮັກແພງແລະໃຫ້ອະພັຍຊຶ່ງກັນແລະກັນ.

ໆ ລ ໆ

- ສັມຍພຣະເຈົ້າຟ້າງຸມ

ພຣະເຈົ້າຟ້າງຸມຍົກທັບກັບຄືນບ້ານເກີດເມືອງນອນ ແລະໄດ້ທອນໂຮມຫົວເມືອງນ້ອຍໃຫຍ່ ເຂົ້າເປັນອານາຈັກລ້ານຊ້າງໃນຄັ້ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິຕປາຣະມັນທະເຂນະຣາຊາ ພຣະມະຫາຣາຊາແຫ່ງກັມພຸດປະເທດ ຊຶ່ງເປັນພຣະບິດາບຸນທັມຂອງພຣະເຈົ້າຟ້າງຸມ ໄດ້ມອບຖວາຍພຣະບາງໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າຟ້າງຸມ ໂດຍມີພຣະປະສົງພໍຈະສັນນິຖານໄດ້ ດັ່ງນີ້:

- ເພື່ອເປັນການເຜີຍແຜ່ພຣະພຸທທະສາສນາຂຶ້ນມາທາງອານາຈັກລ້າງຊ້າງ.
- ເພື່ອເປັນການລົດຜ່ອນຄວາມຫຼຽມຂອງພຣະເຈົ້າຟ້າງຸມ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນນັກຮົບທີ່ເກັ່ງກາສາມາດ ບໍ່ຢ່ອນຢ້ານສິ່ງໃດໝົດ ພຣະອົງມີອຳນາດອັນເດັດຂາດໄປທົ່ວທຸກທິດ.
- ເປັນການເພີ່ມບາຣະມີໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າຟ້າງຸມແລະກອງທັບຂອງພຣະອົງ.

ໆ ລ ໆ

- ພຣະບາງເຈົ້າອົງໃໝ່

ດ້ວຍຄວາມເມດຕາກະຣຸນາອັນສູງສິ່ງ ຄວາມຕັ້ງໃຈອັນແນ່ນອນ ໂດຍບໍ່ສົນໃຈຕໍ່ ອຸປະສັກໃດໆທັງສິ້ນ ພຣະອາຈານທັມມະຣັງສິພິກຂຸ (ວຽງໄຊຍ໌ ສຸດາຣິສ) ໄດ້ຕັດສິນໃຈ ສ້າງພຣະພຸທທະຮູບປາງອົງໃໝ່ ຊຶ່ງຈຳລອງຈາກອົງເດີມ ໄວໃຫ້ຊາວລາວຂາບໄຫວບູຊາ ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນກັນຢູ່ທຸກວັນນີ້.

ໂດຍມີຈຸດປະສົງຫຼັກດັ່ງນີ້:

- ໃຫ້ເປັນຫຼັກກຳລັງແກ່ພຣະພຸທທະສາສນາ.
- ໃຫ້ເປັນຈຸດຮວມຂອງຊາວລາວອົບພົບທີ່ປະເທດຝຣັ່ງເສດ.

ໆ ລ ໆ

໓. ບຸນຫົດສົງພຣະບາງເຈົ້າອົງໃໝ່

ພຣະເຖຣະນຸເຖຣະ ພຣະຍາຕິວົງສ໌ຣາຊວົງສ໌ລ້ານຊ້າງຣົມຂາວ ຜູ້ອາວຸໂສ ບັນດາ ສະມາຄົມ ບໍຣິສັດຕາງໆ ພ້ອມທັງຊາວລາວທີ່ປະເທດຝຣັ່ງເສດ ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີ ກຳນົດ ເອົາວັນອາທິດໃນຊ່ວງວັນພັກຣາຊກຳນ « Pentecôte » (ທາຍເດືອນພິສພາ ຫລື ຕົ້ນເດືອນ ມິຖຸນາ) ເປັນວັນບຸນຫົດສົງພຣະບາງເຈົ້າອົງໃໝ່.

ວັນນີ້ພຣະອາຈານ ວຽງໄຊຍ໌ ສຸດາຣິສ ຈະນຳທ່ານໄປບຸນຫົດສົງພຣະບາງທີ່ ວັດເວລຸວະນາຣາມ ຖ້າຈະທຽບກັບໄປຊົມສ່ວນໝາກໄມ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ເຫັນຕົ້ນເຫັນໃບ ລັກສະນະສີສັນຂອງໝາກໄມ້ນາໆພັນເທົ່ານັ້ນ ທ່ານຈະໄດ້ລິ້ນຮົ່ວໝາກໄມ້ດ້ວຍຕົວ ທ່ານເອງ ກ່ອນກັບ ຢາກຈະຖືຕິດໄມ້ຕິດມືໄປຕອນຄົນທາງບ້ານກໍຍັງໄດ້.

ທ່ານທີ່ເຄົາລົບ ຈາກການວິຈັຍ " ພຣະບາງ " ໂດຍຫຍໍ້ດັ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ເຮົາພໍຈະຖອດເອົາໃຈຄວາມສຳຄັນໄດ້ວ່າ ຄຣູບາອາຈານແຕ່ລະຍຸກແຕ່ລະສັມຍ ທ່ານມີ ຈຸດປະສົງຢ່າງໃດແທ້ ? ເພື່ອພວກເຮົາຈະນຳມາເປັນບົດຮຽນ ແລະນຳໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ ແກ່ຕົນເອງແລະສ່ວນຮວມ ສັງເກດເຫັນໄດ້ວ່າ ໃນແຕ່ລະຍຸກແຕ່ລະສັມຍ ຄຣູບາອາຈານ ມັກປຣາດຕາງກໍມີຈຸດປະສົງໃນແນວດຽວກັນ.

ຫຼັກໃຫຍ່ໆ ກໍຄື :

- ຄວາມສົງຄົມ
- ຄວາມຮັກ
- ຄວາມສາມັກຄີ

ໆ ລ ໆ

ຊາວລາວເຮົາຄວນຈະສຶກສາໃຈຄວາມສຳຄັນກ່ຽວກັບພຣະບາງ ການທີ່ພວກເຮົາເຮັດ
ບຸນຫົດສົງພຣະບາງໃນແຕ່ລະປີ ກໍເປັນໂອກາດອັນດີອັນຫນຶ່ງທີ່ຈະຊ່ວຍ " ເຕືອນສຕິ "
ຊາວລາວທຸກຄົນ ໃຫ້ຮະລິກເຖິງສາຣະອັນສຳຄັນທີ່ຄຣູບາອາຈານັກປຣາດໄດຟາກໄວ້ໃນອົງ
ພຣະບາງ ອານຸພາບຂອງພຣະບາງທີ່ພວກເຮົາເຫັນໄດຢ່າງຊັດເຈນ ກໍຄືການເຕົ້າໂຮມກັນ
ໃນງານບຸນຄັ້ງນີ້ ຫລາຍສະມາຄົມເຂົ້າຮ່ວມເປັນເຈົ້າພາບ ພີ່ນ້ອງຊາວລາວເປັນພັນຄົນໄດ້
ມາເຮັດບຸນຮ່ວມກັນ ກິນເຂົ້າດ້ວຍກັນ ... ມີສັນວັນດີແບບນີ້ຫາຍາກທີ່ສຸດ ມັບຕັ້ງແຕ່ຊາວ
ລາວເຮົາອົພຍົບມາອາສັຍຢູ່ປະເທດຝຣັ່ງເສດ ຄົງບໍ່ມີການຊຸມນຸມໃດໆທີ່ມີລັກສະນະແບບນີ້
ຈັກເທື່ອ.

ຕໍ່ເຫດການອັນເປັນມົງຄົລແກ່ພີ່ນ້ອງຊາວລາວເຮົານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຈະ
ຂນານນາມພຣະບາງວ່າ ເປັນ " ສັນຍາລັກແຫ່ງຄວາມສາມັກຄີທັມ " ... ແລະ
ບໍ່ຮູ້ວ່າອີກດົນປານໃດນໍ ! ຊາວລາວໃນທົ່ວໂລກ ຈະໄດ້ຮວມສລອງບຸນຫົດສົງ
ພຣະບາງໃນວັນດຽວກັນເຊັ່ນນີ້ ...

ສາມັກຄີທັມ

ສະຖາປານິກແລະວິສະວະກອນ ອອກແບບອາຄານ ຕ່າງກໍ່ເລືອກໃຊ້ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງທີ່ມີ ຄຸນນະພາບດີ ເພື່ອຈະໄດ້ສິ່ງກໍ່ສ້າງທີ່ມີຊອດຊົງງາມ ແຂງແຮງທົນທານ ສະດວກສະບາຍ ແລະໃຫ້ຜູ້ຢູ່ອາໄສໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຫລາຍທີ່ສຸດ.

ອາຄານບາງຊ່ອງແລະສິ່ງກໍ່ສ້າງຕ່າງໆມັນ ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍເຫດປັດຈັຍຫລາຍຢ່າງ ລວມຕົວກັນສັນໃດ ໃນໝູ່ຄຸນະຫລືສັງຄົມ ຍອມຕ້ອງການຄວາມສາມັກຄີປຸ່ມລຸ່ມກັນສັນມັນ ເພື່ອຄວາມຈະເຣີນກ່າວຫນ້າ ...

ຄວາມໝາຍ

"ຄວາມສາມັກຄີ" * ຄືຄວາມພ້ອມພຽງກັນ (unity) ໝາຍຄວາມວ່າ ຕັ້ງແຕ່ສອງ ຄົນຂຶ້ນໄປ ມີຄວາມຄິດຮ່ວມກັນ ຮັກນັບຖືກັນ.

ບັນຫາທີ່ຍົກຂຶ້ນມາພິຈາລະນາ ໔ ປະເດັ້ນ :

໑. ສາມັກຄີສອງທາງ
໒. ຜົນຂອງຄວາມສາມັກຄີ
໓. ໂທດຂອງການແຕກສາມັກຄີ
໔. ການປຸກຄວາມສາມັກຄີທັມ

ພຽງ ໔ ຈຸດໃຫຍ່ເທົ່ານີ້ ຄົງຈະພຽງພໍໃນການພິຈາລະນາບັນຫາຄວາມສາມັກຄີ ເພາະຂໍ້ປຶກ ຍອຍຕ່າງໆ ກໍ່ລວມຢູ່ໃນ ໔ ຈຸດນີ້ແລ້ວ. ຕໍ່ໄປນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ວິຈັຍເປັນຂໍ້ໆ ຂໍທ່ານຜູ້ອ່ານ ຈົ່ງຕິດຕາມຕໍ່ໄປ.

໑. ສາມັກຄີສອງທາງ

ບຸກຄົນໃດມີຄວາມສາມັກຄີຫລືບໍ່ ເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດ? ບັນຫານີ້ມີຈຸດເບິ່ງຢູ່ ໒ ຈຸດຄື ຕອນທີ່ເຂົາເຈົ້າສະແດງອອກໃນການເຮັດວຽກງານ ແລະ ຕອນທີ່ເຂົາເຈົ້າສະແດງຄວາມ ນິກຄິດອອກທາງຈິດໃຈ ຫລືຈະເວົ້າໃໝ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າງ່າຍໆ ຄື :

ກ. ຄວາມສາມັກຄີທາງກາຍ	ຂ. ຄວາມສາມັກຄີທາງຈິດໃຈ

* ຈາກປະມວນລັບສາສນາ ໜ້າ ໖໔໓ ຂອງ ພ.ອ. ປິ່ນ ມຸທຸກັນຕ໌

ກ. ຄວາມສາມັກຄີທາງກາຍ ຄືການທຳງານທາງກາຍນີ້ເອງ ຊ່ວຍກັນເຮັດຄົນລະ ໄມ້ລະມີ ຫລືການຊຸມນຸມເພື່ອວຽກງານອັນໃດອັນໜຶ່ງ ແຕ່ລະຄົນກໍມາຮວມກັນຕາມທີ່ໄດ້ ຕົກລົງກັນໄວ້ ພຶດຕິການດັ່ງກ່າວນີ້ ກໍຕົງກັບທີ່ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງຄວາມສາມັກຄີ ວ່າ " ຄວາມພອມພຽງກັນ " ນີ້ເອງ.

ໃນຂະບວນການເຮັດວຽກງານນັ້ນ ຍ່ອມມີການແບ່ງປັນວຽກ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະຄວາມສາມາດຂອງແຕ່ລະຄົນເຊັ່ນ :

- ບາງຄົນເຮັດວຽກທາງປາກເວົ້າ
- ບາງຄົນເຮັດວຽກທາງຮາງກາຍ
- ບາງຄົນເຮັດວຽກທາງຄວາມຄິດ

ຄົນເຖົ້າຄົນແກ່ທີ່ຢືນຢູ່ຂ້າງໆ ຄອຍສອດຊ່ອງດູແລຄວາມຮຽບຮ້ອຍ ໂດຍບໍ່ ຫວັ່ນເກງຕໍ່ແດດຝົນລົມແຮງ ແມ່ຍິງຢູ່ຫ່ອງຄົວຕຽມອາຫານໄວ້ຄອຍຖ້າ ຫລືຄົນອື່ນໆທີ່ ຄອຍໃຫ້ກຳລັງໃຈ ຄົນເຫລົ່ານີ້ ກໍຖືໄດ້ວ່າມີຄວາມສາມັກຄີທາງກາຍ ທັງນີ້ແລະທັງນັ້ນ ຖືເອົາ " ເຈຕຕະນາ " ເປັນເກນ.

ຂ. ຄວາມສາມັກຄີທາງຈິດໃຈ ໝາຍເຖິງການງານທີ່ທຳໄປດ້ວຍຄວາມພໍອົກພໍໃຈ ສມັກໃຈ ຮັກນັບຖືກັນ ຈິດໃຈຕົງກັນ ຫວັງດີຕໍ່ກັນ...

ຄວາມສາມັກຄີທີ່ແທ້ຈິງ ໝາຍເຖິງການຮວມກັນທາງໃຈ ແມ້ຈະຢູ່ກັນຄົນລະ ຫົວເມືອງ ກໍສາມັກຄີກັນໄດ້ ຊຶ່ງທາງສາສນາພຸທ ເອີ້ນວ່າ " ສາມັກຄີທັມ ". ຈາກໃຈ ຄວາມຂອງຄວາມສາມັກຄີທັມຂ້າງເທິງນີ້ ຊື້ໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າ ຈະເບິ່ງແຕ່ຄວາມພອມພຽງ ກັນທາງກາຍດານດຽວ ກໍຍັງບໍ່ແນ່ ເຊັ່ນຄົນຕັ້ງຮອຍຄົນ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ເຮັດວຽກຮວມກັນ ໂດຍທີ່ພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມສມັກໃຈແມ່ແຕ່ໜອຍດຽວ ງານຊຸມນຸມທີ່ມີຄົນເຂົ້າຮວມຕັ້ງພັນ ຄົນ ຈະເໝົາເອົາວ່າ ເຂົາມີຄວາມສາມັກຄີກັນ ກໍບໍ່ແນ່ເຊັ່ນກັນ ເພາະເຂົາມາດ້ວຍຄວາມ ຈຳເປັນ ຈິດໃຈກໍບໍ່ໄດ້ຮັກກັນ ແຕ່ຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດຮວມກັນ ນັບຖືກັນ ແມ້ຈະຢູ່ກັນຄົນລະ ປະເທດ ກໍສາມັກຄີກັນໄດ້.

ດ້ວຍເຫດຜົນຂ້າງເທິງນີ້ " ສາມັກຄີທັມ " ຈຶ່ງຖືເອົາຈິດໃຈເປັນຫລັກ.

໒. ຜົນຂອງຄວາມສາມັກຄີ

ຄວາມພ້ອມພຽງກັນເປັນຫນຶ່ງໃນຫລາຍສາຍເຫຕສໍາຄັນ ທີ່ນໍາມາຊຶ່ງຄວາມສໍາເລັດ ຄວາມຈະເຣີນກາວໜ້າ ໃນການດໍາຮົງຊີວິດຂອງຄົນເຮົາ ແລະເປັນທາງແຫ່ງຄວາມສຸຂ ເພາະຢ່າງໜ້ອຍກໍໄດ້ຄວາມສຸຂທາງໃຈເປັນອາຣົມ.

ຄົນບູຮານແຕ່ກ່ອນເຄີຍສັ່ງສອນໄວ້ ເຊັ່ນເຮົາຈະເຫັນໄດ້ຈາກສຸພາສິດ "ໄມ້ລໍາດຽວ ລ້ອມຮົວບໍ່ໂຂວ ໄພ່ບໍ່ພ້ອມແປງບານບໍ່ເຮືອງ".

- ໄມ້ລໍາດຽວລ້ອມຮົວບໍ່ໂຂວ ໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມັກຄີທາງກາຍ
- ໄພ່ບໍ່ພ້ອມແປງບານບໍ່ເຮືອງ ໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມັກຄີທາງໃຈ

ຍັງມີວຽກຫລາຍດ້ານທີ່ພວກເຮົາເຮັດຜູ້ດຽວບໍ່ໄດ້ ຈະເຮັດໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບຄວາມຮ່ວມໄມ້ ຮ່ວມມືທັງທາງກາຍແລະທາງໃຈຈາກຫລາຍຄົນ ເຊັ່ນ:

- ງານອາຊີບທີ່ຕ້ອງເຮັດເປັນໝູ່ຄນະ
- ການປ່ອງກັນຄວາມສົງບ ປ່ອງກັນພັຍ
- ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາຕ
- ງານບຸນຫລິງານຫາຄວາມມ່ວນຊື່ນບັນເທີງໃຈ

ໆ ລ ໆ

໓. ໂທດຂອງການແຕກສາມັກຄີ

ຄວາມເສັຍຫາຍລົ້ມຈົມທີ່ເກີດຈາກຄວາມສາມັກຄີ ຊຶ່ງມີມູນຖານມາຈາກຄວາມ ສາມັກຄີ ບໍ່ປາກົດມີໃຫ້ເຫັນ. ຂໍ້ມືເຮົາຕ້ອງລະວັງ ບໍ່ຈັ່ງຊັ້ນຈະເຂົ້າໃຈຜິດ.

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເຂົ້າປາອາຫານທີ່ເຮົາກິນແຕ່ລະມື້ ມີແຕ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາມີ ເຫື່ອແຮງ ບາດມີຄົນອີກພວກຫນຶ່ງ ຫລັງຈາກໄດ້ເຫື່ອແຮງຈາກອາຫານທີ່ກິນແຕ່ລະມື້ ແລ້ວ ຊໍ້າຜັດໄປອາລະວາດຊົກຕ່ອຍຄົນອື່ນ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດ ແລ້ວເຮົາຈະຕູ້ເອົາ ເລື້ອງວ່າຍອນເອົາໄດ້ເຫື່ອແຮງຈາກເຂົ້າມ້າ ຈຶ່ງສາມາດໄປຊົກຕ່ອຍໄດ້ ມັນກໍຟັງບໍ່ຂຶ້ນ ເພາະ ເຂົ້າມ້າເປັນຂອງກາງໆ ບໍ່ວ່າລາວ, ຝຣັ່ງ ຫລືຄົນຊາຕໃດໆກໍຕາມ ຫາກໄດ້ກິນເຂົ້າ ກິນມ້າ ຕ່າງກໍມີເຫື່ອແຮງດວຍກັນທັງໝົດ ຈາກນັ້ນ ກໍແລ້ວແຕ່ໃຜຈະນໍາໃຊ້ເຫື່ອແຮງທີ່ ໄດ້ມາ ໃນທາງດີຫລືທາງເສັຍ ມັນເປັນເລື້ອງສ່ວນບຸກຄົນ ບໍ່ກ່ຽວກັບເຂົ້າປາອາຫານ.

ທໍານອງດຽວກັນ ຄວາມສາມັກຄີ ລ້ວນແຕ່ມີຜົນດີໃນຕົວຢູ່ແລ້ວ ທັງສ່ວນບຸກຄົນ ແລະສ່ວນລວມ. ແຕ່ມີພິດຕິການບາງຢ່າງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນສາມັກຄີທັມ ແຕ່ຄົນເຂົ້າໃຈວ່າແມ່ນ

໔. ການປຸກຄວາມສາມັກຄີທັມ

ເມື່ອເຮົາໄດ້ຊາບເຖິງຄວາມໝາຍ ຜົນປະໂຫຍດແລະໂທດຂອງການແຕກສາມັກຄີ ດັ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າມາຂ້າງເທິງນີ້ແລ້ວ ໃນປະເດັນນີ້ເຮົາຈະໄດ້ເວົ້າເຖິງແນວທາງປະຕິບັດວ່າຈະໄດ້ " ຄວາມສາມັກຄີທັມ " ໂດຍວິທີໃດ ?

ການປຸກສາມັກຄີທັມແລະການສມານຄົນທີ່ແຕກສາມັກຄີ ໃຫ້ກັບຄືນມາຖືກຕ້ອງປອງດອງກັນ ຖືວ່າເປັນຄຸນສົມບັດຢ່າງໜຶ່ງທີ່ຊາວພຸທລາວຄວນທຳ.

ວິທີປຸກຄວາມສາມັກຄີແລະສມານສາມັກຄີ ພຣະພຸທເຈົ້າຊຸຣິງມີພຣະໂອວາດໃຫ້ຍິດຖື " ສາຣາມິຍະທັມ " *,* ກຸ ເປັນຂໍ້ປະຕິບັດ ມີສາຣະສຳຄັນໂດຍຫຍໍ້ດັ່ງນີ້:

- ກ. ຈະເຮັດ ຈະເວົ້າ ຈະຄິດ ສິ່ງໃດກໍໃຫ້ທຳດ້ວຍຄວາມເມຕຕາ.
- ຂ. ຮູ້ຈັກເອື້ອເພື່ອເຜື່ອແຜ່ຕໍ່ຜູ້ອື່ນ.
- ຄ. ຮັກສາຄວາມປະພຶດ ກິຣິຍາມາຣະຍາດ ລະບຽບວິນັຍ ວັທນະທັມ.
- ງ. ມີຄວາມຄິດເຫັນຮວມກັບຄົນອື່ນ.

ແມ່ການປະພຶດປະຕິບັດອື່ນໆ ທີ່ເຫັນວ່າ ຈະເຮັດໃຫ້ໝູ່ຄນະ, ສັງຄົມມີຄວາມສມານສາມັກຄີກັນແໜ້ນແຟ້ນຍິ່ງຂຶ້ນ ກໍຄວນທຳ.

ລວມຄວາມແລ້ວ ສາມັກຄີທັມຖື "ຈິຕໃຈເປັນສຳຄັນ".

* ຈາກ " ບັນທຶກທັມ " (ໜາ ໒໒໔) ຂອງ ພ.ອ. ປິ່ນ ມຸທຸກັນຕ໌

* ກຸ ສາຣາມິຍະທັມ = ຂໍ້ປະຕິບັດທີ່ເຮັດໃຫ້ຮະລິກເຖິງກັນ (ຄືສາມັກຄີກັນ)

(Qualities that have attracting influence) (ໜາ ໖໔໕)

ພຣົມວິຫານທັມ

໑. ອະທິບາຍທົ່ວໄປ

ພຣົມໃນລັດທິສາສນາພຣາມ ໝາຍເຖິງ "ເທພເຈົ້າສູງສຸດຜູ້ສ້າງໂລກ" (Brahma) ຊຶ່ງພຣະພຣົມສຖິດຢູ່ບົນຊັ້ນຟ້າ ເປັນຜູ້ສ້າງໂລກແລະສັພສັດທັງປວງ * ຜູ້ ພວກພຣາມ ພາ ກັນວົງວອນ ເພື່ອໃຫ້ພຣະພຣົມຊຽງໂປຣດ ແມ່ນຈະທໍຣະມານຮ່າງກາຍຢ່າງແສນສາ ຫັດກໍ ຍອມ ເພື່ອບັນລຸຄວາມເປັນພຣົມ ຊຶ່ງເປັນເປົ້າໝາຍສູງສຸດຂອງພວກພຣາມ.

ພຣະພຸທສາສນາກໍໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣົມເໝືອນກັນ ແລະຮັບວ່າ ສັຕໂລກປະເພດທີ່ຮຽກວ່າ "ພຣົມ" ນັ້ນມີຈິງ ແຕ່ບໍ່ຮັບຮອງໃນແງ່ທີ່ວ່າ ພຣະພຣົມເປັນຜູ້ສ້າງໂລກແລະມີອໍານາດເໝືອສັຕໂລກປະເພດອື່ນຕາມທີ່ລັດທິພຣາມກ່າວ. ເຊັ່ນຄຳວ່າ "ພຣົມລິຂິຕ" ໝາຍຄວາມວ່າ : ກຳນົດໂຊກຊາຕາຊີວິດທີ່ພຣະພຣົມຂຽນໄວ້ (Line of destiny, handwriting on the wall) ຊຶ່ງກໍເທົ່າກັບວ່າ ຊີວິດຂອງແຕ່ລະຄົນເປັນໄປຢ່າງໃດ ໃຜກໍບໍ່ອາດແກ້ໄຂໃດ ນອກຈາກອອນວອນພຣະພຣົມແກ່ໃຫ້ ເລື້ອງນີ້ພຣະພຸທສາສນາບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ແຕ່ສອນວ່າ : " ຊີວິດເປັນໄປຕາມກັມ " ໝາຍຄວາມວ່າ :

- ໃຜທຳກັມດີ ກໍໄດ້ຄວາມດີ ແລະເປັນຄົນດີ.
- ໃຜທຳກັມຊົ່ວ ກໍໄດ້ຄວາມຊົ່ວ ແລະເປັນຄົນຊົ່ວ.

ດັ່ງພຸທທະພິຈນ໌ ທີ່ວ່າ :

" ເຈຕນາທັງ ພິກຂະເວ ກັມມັງ ວະທາມິ " *

ແປວ່າ : " ພິກຂຸທັງຫລາຍ ເຈຕນາມັ້ນເອງ ເຮົາຮຽກວ່າ ກັມ ບຸກຄົນຈິງໃຈ ແລະ ຈິ່ງກະທຳດ້ວຍກາຍ ດ້ວຍວາຈາ ດ້ວຍໃຈ ".

* ຜູ້. ສັພສັດ ວ = ພາສາທາງສາສນາໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ມີໃຈເກາະກຽວຢູ່ໃນໂລກ ຊຶ່ງລວມທັງສັດໄດ້ຍຣະສານດ້ວຍ (ໜາ ໖໓໑ - ໖໓໖)

* ຈາກ " ພຸທທະທັມ " ໜາ ໑໔໗ ຂອງ ພຣະທັມມະປິດົກ.

໒. ກ. ຄວາມໝາຍ

- ພຣົມ ໔ ໜ້າ

ຕາມລັດທິ *໙ ສາສນາພຣາມສອນວ່າ ພຣະພຣົມຜູ້ສ້າງໂລກມີ ໔ ໜ້າ (ພຣົມ ໔ ໜ້າ) ເພື່ອສອດສ່ອງດູແລໂລກທັງ ໔ ທິດ ແລະສອນໃຫ້ພວກພຣາມອອນວອນ ເພື່ອໃຫ້ພຣະພຣົມຊຽງໂປຣດ ເພື່ອບັນລຸຄວາມເປັນພຣົມ.

ແຕ່ມະຕິທາງສາສນາພຸທວ່າ : ຄຳວ່າພຣົມ ໔ ໜ້ານັ້ນ ເປັນຄຳປຽບທຽບ ສຳລັບຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນພຣົມວິຫານ ໔ ແລະພຣະພຸທເຈົ້າກັບສອນທັມມະທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມະນຸສກາຍເປັນພຣົມ.

- ພຣົມວິຫານ ໔

ພຣົມວິຫານທັມ ຄື " ທັມເປັນເຄື່ອງຢູ່ຂອງຜູ້ໃຫຍ່ " ** (four divine states of mind) ມີຫລັກ ໔ ຢ່າງຄື :

ກ. ເມຕຕາ	ຄວາມຮັກ
ຂ. ກະຣຸນາ	ຄວາມສົງສານ
ຄ. ມຸທິຕາ	ຄວາມຍິນດີເມື່ອຄົນອື່ນໄດ້ດີ
ງ. ອຸບເກຂາ	ຄວາມວາງເສີຍ

ຂ. ອະທິບາຍສັບ

ພຣົມວິຫານທັມ = ພຣົມ + ວິຫານທັມ

- **ພຣົມ** : ແປວ່າ " ປະເສີດ " ສາສນາພຣາມເຊື່ອວ່າ ພຣະພຣົມສຸຸດຢູ່ບົນສວັນ ໃນສາສນາພຸທກໍໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣົມ ແຕ່ໄດ້ສະແດງວ່າ ພວກພຣົມມີໂລກຢູ່ຕ່າງຫາກ ເອີ້ນວ່າ : " ພຣົມມະໂລກ " ໝາຍຄວາມວ່າ ເປັນໂລກຂອງພວກທີ່ມີຈິຕໃຈສູງ ມີຄວາມປະພຶດອັນປະເສີດ.

ເນື້ອແທ້ໆໝາຍເຖິງ ມະນຸສຜູ້ມີຈິຕໃຈອັນປະເສີດນັ້ນເອງ ເຊັ່ນວ່າ : ບິດາມານດາເປັນພຣົມຂອງລູກ, ອຸບາສິກອຸບາສິກາ ພາກັນປະພຶດພຣົມມະຈັນ ເປັນຕົ້ນ.

*໙. ລັດທິ = ຄວາມເຊື່ອຖືໃນທາງພິທີກັມ (Doctrine) (ໜ້າ ໔໔໕)

** ປະມວລສັບສາສນາ (ໜ້າ ໑໔໗) ຂອງ ພ.ອ. ປິ່ນ ມຸທຸກັນຕ໌

ພຣົມ ໃນຄຳວ່າ ພຣົມວິຫານທັມນີ້ ໝາຍເຖິງຄົນທີ່ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ເຊັ່ນ: ເປັນຫົວໜ້າ ເປັນປະທານ, ເປັນຜູ້ປົກຄອງ, ເປັນຜູ້ອາວຸໂສ ຊຶ່ງຄວາມເປັນຜູ້ໃຫຍ່ໃນທີ່ນີ້ ໝາຍເອົາ " ຈິຕໃຈແລະຄວາມປະພຶດເປັນຫລັກ " ແມ່ນວ່າຄົນທີ່ມີອາຍຸໜ້ອຍ ແຕ່ມີຈິຕໃຈສູງຄວາມປະພຶດອັນປະເສີດ ກໍຖືວ່າເປັນຜູ້ໃຫຍ່ໄດ້.

- **ວິຫານທັມ** ໃນຄຳວ່າ ພຣົມວິຫານທັມນີ້ ຊຶ່ງແປວ່າ ທັມເປັນເຄື່ອງຢູ່ ຂອງ ຜູ້ໃຫຍ່ ໝາຍຄວາມວ່າ ເອົາຈິຕໃຈເຂົ້າໄປຕັ້ງໄວ້ໃນທັມມະ ໔ ປະການ " ຢູ່ " ໃນທີ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນເອົາຮາງກາຍເຂົ້າໄປພໍ້ກອາສັຍຢູ່ ເອົາ ຈິຕໃຈເຂົ້າໄປຢູ່ ຫລື ເອີ້ນວ່າຢູ່ໃນທັມນັ້ນເອງ.

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ຈິຕໃຈຂອງຄົນເຮົາຈະປ່ຽນແປງໄປຕາມອາຣົມທີ່ມາກະທົບເຊັ່ນ : ຄວາມຮັກ, ຄວາມຊັງ, ຄວາມເບື້ອໜ້າຍ, ຄວາມຢ້ານ, ຄວາມອິດສາ, ຄວາມອາຄາດພະຍາບາດ ແລະອື່ນໆ. ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຈິຕໃຈ ຈະດີຫລືເສ້ຍ ກໍແລ້ວແຕ່ອາຣົມທີ່ມາກະທົບ ທາງທັມມະທານ ຮຽກວ່າ ຈິກິນອາຣົມເປັນອາຫານ.

ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະພຸທເຈົ້າຈຶ່ງສອນທັມມະ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຢູ່ຂອງໃຈ ຕາມຫລັກ ໔ ປະການ ຂ້າງເທິງນີ້ ຈຶ່ງຈະເໝາະສົມກັບຄວາມເປັນຜູ້ໃຫຍ່.

໓. ຫລັກທັມແລະຄວາມໝາຍ

ກ. ເມຕຕາ : ແປວ່າ ຄວາມປາຖນາໃຫ້ຜູ້ອື່ນມີຄວາມສຸຂ (Loving) ຫລືເອີ້ນວ່າ "ຄວາມຮັກ" ນັ້ນເອງ. ຄວາມຮັກມີ ໒ ປະເພດ :

- ໑ - ຄວາມຮັກດ້ວຍອຳນາດຮາຄະຕັ້ນຫາ*໑໐ (Pleasure) ເຊັ່ນຄວາມຮັກມັກລະຫວ່າງເພດ ເປັນກິເລສ*໑໑ ຊຸມິດຫນຶ່ງ ເຂົາຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກມັກແລະກາຍເປັນຄວາມຢາກ ຊຶ່ງທາງທັມມະເອີ້ນວ່າ ຕັ້ນຫາ*໑໒ (Graving) ຂໍ້ນີ້ບໍ່ແມ່ນລັກສະນະຂອງຄວາມເມຕຕາ.

*໑໐. ຮາຄະ = ຄວາມຍິນດີ, ຄວາມຊອບໃຈ, ຄວາມມັກ (Pleasure)

ອ. ເປັນກິເລສທີ່ລະອຽດຝັງຢູ່ໃນຈິຕໃຈຂອງຄົນເຮົາ ຊຶ່ງໄດ້ແກ່ຄວາມຕິດໃຈໃນ ຮູປ, ສຽງ, ກິ່ນ, ຣົສ, ສັມພັດ ແລະ ອາຣົມ.

໒ - ຄວາມຮັກທີ່ຮຽກວ່າຄວາມເມຕຕາໃນທີ່ນີ້ ໝາຍເຖິງຄວາມຫວັງດີ ຄວາມປາຖນາຢາກໃຫ້ຜູ້ອື່ນມີຄວາມສຸຂ ເຊັ່ນ : ຄວາມຮັກຂອງພໍ່ແມ່ທີ່ມີຕໍ່ ລູກ, ເພື່ອນມິຕຣັກກັນ, ອາຈາຣັກບລູກສິດຮັກກັນເປັນຕົ້ນ.

ອານິສິງຂອງຄວາມເມຕຕາ

ພຣະພຸທເຈົ້າໄດ້ສະແດງໄວ້ (ໃນເມຕຕານິສິງສະສຸຕ) ວ່າ ຜູ້ຈະເຣິນເມຕຕາໄດ້ເຕັມທີ່ ແລ້ວ ຈະໄດ້ອານິສິງ(ຜົນ) ໑໑ ຢ່າງ :

໑. ຕື່ມຢູ່ກໍສະບາຍ
໒. ຫລັບຢູ່ກໍສະບາຍ
໓. ບໍ່ຜັນຮາຍ
໔. ເປັນທີ່ຮັກຂອງມະນຸສ
໕. ເປັນທີ່ຮັກຂອງພວກອະມະນຸສ*໑໓ (ບໍ່ແມ່ນຄົນ)
໖. ເທວະດາຮັກສາ
໗. ແຄວຄາດໄຟ - ຍາພິດ - ແລະສັຕຣູ
໘. ຈິຕຕັ້ງໝັ້ນ
໙. ໜາຕາຜອງໃສ
໑໐. ຕາຍບໍ່ຫລົງໄຫລ
໑໑. ຜູ້ບໍາເພັນເມຕຕາຢ່າງເຕັມທີ່ ຈະເຂົ້າເຖິງພິມມະໂລກ

*໑໑. ກິເລສ = ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຈິຕເສົ້າໝອງ (Evil) (ໜາ ໓໗)

*໑໒. ຕັມຫາ = ຄວາມຢາກ (Graving) (ໜາ ໑໔໙)

ອ. ຕັມຫາໝາຍເຖິງຄວາມຢາກ ຊຶ່ງຝັງຢູ່ໃນຈິຕຂອງສາມັນຊົນທົ່ວໄປ.

*໑໓. ອະມະນຸສ = ບໍ່ແມ່ນຄົນ (Unhuman being) (ໜາ ໖໘໕)

ມ. ສັຕໂລກປະເພດອື່ນນອກຈາກຄົນ ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໝາຍເຖິງ ພວກຜີປີສາດ.

ຂໍ້ຄວນຊາບ

- ໃນສະພາສັງຄົມປັດຈຸບັນນີ້ ຜູ້ມີຈິດເມຕຕາເປັນພື້ນ ບາງຄັ້ງອາດຕົກເປັນເຫຍື້ອຂອງຄົນບໍ່ດີ.
- ຄວາມເມຕຕາມີຫລາຍຂັ້ນຫລາຍລະດັບ ກໍລະນີໃດ ເຫດການແບບໃດ ຕ້ອງຮູ້ຈັກເລືອກແລະພິຈາລະນາໃຫ້ຖີ່ຖວນ ໂດຍໃຊ້ປັນຍາ*໑໔ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະເປັນພ້ຍອັນຕະຣາຍແກ່ຕົນເອງແລະຜູ້ອື່ນ.
- ໃນຄຳສອນ (ບົດສວດມົນ) ຂອງສາສນາພຸທ ມີບົດໜຶ່ງທີ່ວ່າ " ແຜ່ເມຕຕາ " ມີຂໍ້ຫນຶ່ງເວົ້າວ່າ ແຜ່ເມຕຕາໄປຍັງຄົນທີ່ເປັນສັດຮູ້ກັນຈິງໆ ໂດຍເລີ້ມຈາກຄົນທີ່ອັດໃຈກັນເລັກນ້ອຍ ຈົນເຖິງຂັ້ນຈະຢູ່ຮວມໂລກດຽວກັນບໍ່ໄດ້. ຂໍ້ນີ້ປະຕິບັດຍາກ ເພາະຮຽກຮອງເຖິງການຝຶກຝົນຈິດໃຈໃຫ້ສູງພໍສົມຄວນ ຈຶ່ງປະຕິບັດໄດ້.

ໆ ລ ໆ

ຂ. ກະຣຸນາ : ແປວ່າຄວາມສົງສາຣ (Compassion) ໝາຍຄວາມວ່າ ຄວາມຮູ້ສຶກສົງສາຣ ຢາກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າພົ້ນທຸກຂໍ້ ເຊັ່ນ: ເຫັນຄົນເຈັບໄຂ້, ເຫັນຄົນຖືກອຸບັດເຫດ, ເຫັນຄົນຢູ່ໃນສະພາບລຳບາກ ຊຶ່ງລວມທັງສັດເດັຍຣະສານດ້ວຍ.

ຄົນທີ່ມີຄວາມກະຣຸນາໃນຈິດໃຈນັ້ນ ເຂົາຖືເອົາຄວາມທຸກຂໍ້ຂອງຄົນອື່ນເປັນອາຣົມ ມີຄວາມສະເໜີອນໃຈເມື່ອເຫັນຫລືຊາບຂ່າວວ່າເຂົາເຈົ້າຕົກທຸກຂໍ້ໄດ້ຍາກ ຫາທາງຊ່ວຍເຫລືອເຂົາເຈົ້າຕາມຈັງຫວະໂອກາດທີ່ຕົນເອງສາມາດເຮັດໄດ້ ແມ່ນສຸດວິສັຍທີ່ຈະຊ່ວຍເຫລືອໄດ້ ກໍຮູ້ສຶກເອັນດູສົງສາຣ.

ຄົນທີ່ຂາດຄວາມກະຣຸນາໃນໃຈ ເຂົາເຈົ້າຈະສະແດງອາການອອກມາດັ່ງນີ້ ເຊັ່ນ:

- ເຍາະເຍີ້ຍ ຊ້າເຕີມຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຂໍ້ .
- ດີໃຈເມື່ອເຫັນຄົນອື່ນຕົກຢູ່ໃນສະພາບລຳບາກ.
- ເມີນເສີຍ ບໍ່ສົນໃຈເມື່ອເຫັນຄົນອື່ນຕົກທຸກຂໍ້ໄດ້ຍາກ.

ໆ ລ ໆ

*໑໔ ປັນຍາ : ຄວາມຮູ້ທົ່ວ (Wisdom, intelligence) (ໜ້າ ໓໕໘)

ໂດຍສະເພາະ ຜູ້ທີ່ມີໜ້າທີ່ປົກຄອງຄົນ ຫລືເປັນທີ່ເພິ່ງຂອງຄົນອື່ນ ສົມຄວນຍິດຖື ທັມມະຂໍ້ນີ້ໄວ້ໃນໃຈ ແລວຢ່າງອື່ນໆ ກໍຈະຕາມມາທີ່ຫລັງ ເຊັ່ນ: ຄວາມຮັກ, ຄວາມ ເຄົາລົບນັບຖື, ບາຣະມີ... ແລະຈະສາມາດຄອງໃຈຄົນທີ່ຢູ່ໃຕ້ການປົກຄອງຂອງຕົນໄດ້.

ຄ. ມຸທິຕາ : ແປວ່າ ຄວາມຍິນດີເມື່ອເຫັນຄົນອື່ນໄດ້ດີ (sympathetic joy) ໝາຍຄວາມວ່າດີອີກດີໃຈ ສັນຮະເສີນເຂົາເຈົ້າເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ດີ ເຊັ່ນ: ເຂົາເຈົ້າ ສອບເສັງໄດ້ກໍຊົມເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເລື່ອນຍົດເລື່ອນຊັ້ນກໍດີໃຈນໍາເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າມີ ໂຊກມີລາບກໍດີໃຈນໍາເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າລອດພິນຈາກພັຍອັນຕະຣາຍມາໄດ້ກໍດີໃຈນໍາເຂົາເຈົ້າ ລວມຄວາມແລວເຫັນເຂົາເຈົ້າໄດ້ດີຫລືທໍາຄວາມດີ ເຮົາກໍດີໃຈນໍາເຂົາເຈົ້າແລະ ສນັບສນຸນເຂົາເຈົ້າ.

ໃນທາງປະຕິບັດ ເຮົາອາດໄປສະແດງຄວາມຍິນດີຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ, ໂທຣະສັບໄປຫາຫລື ຖາຢູ່ໂກກໍຂຽນໜັງສືໄປ ແລະວິທີອື່ນໆ ຕາມແຕ່ສະດວກແລະສົມຄວນທີ່ທາງສັງຄົມ ນິຍົມ ກັນທໍາ.

ກົງກັນຂ້າມຜູ້ທີ່ຂາດມຸທິຕາທັມໃນຈິຕໃຈແລວ ເມື່ອເຫັນຄົນອື່ນໄດ້ດີ ກໍຮູ້ສຶກບໍ່ ສະບາຍໃຈ ຢ້ານຄົນອື່ນຈະໄດ້ດີລິ້ນຕົນເອງ. ລວມຄວາມແລວຕົນເອງບໍ່ດີໃຈເມື່ອຄົນອື່ນໄດ້ ດີ.

ຂໍ້ຄວນລະວັງ

- ຖາໄປຍິນດີນໍາຄວາມຊົ່ວຫລືຄວາມທຸກຂໍ້ຂອງຄົນອື່ນ ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ: ໂຈນຜູ້ຮາຍທໍາ ການປຸ້ນສະຕິມ ຕໍາຣວດທັງກົມນໍາຈັບບໍ່ໄດ້ ເຮົາຈະໄປຍິນດີນໍາໂຈນວ່າພວກເຂົາເຈົ້າ ເກັ່ງ, ສລາດ ສາມາດຫລົບຫລີກການຕາມລໍາຂອງຕໍາຣວດໄດ້ ຢ່າງນີ້ບໍ່ແມ່ນມຸທິຕາ.
- ເມື່ອຄົນທີ່ເຮົາບໍ່ຖືກນິສັຍກັບເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ກິນເສັ້ນກັບເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ມັກໜ້າເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຂໍ້ທາງກາຍ - ໃຈ ເຮົາຊໍາຜັດດີອີກດີໃຈ ຢ່າງນີ້ບໍ່ແມ່ນມຸທິຕາ.

ທັມມະຂໍ້ " ມຸທິຕາ " ແມ່ນຖືເອົາຄວາມດີຂອງຄົນອື່ນມາເປັນອາຣົມ*໑໕ ເທົ່ານັ້ນ.

*໑໕ ອາຣົມ : ສິ່ງທີ່ຈິຕສເວີຍ (Temper, mood) (ໜ້າ ກຸ່ມ)
ມ. ອາຣົມ ຄືຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຈິຕຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຕ່າງໆ.

ງ. ອຸບເກຂາ : ຫລື ອຸບເກຂາ ແປວ່າ ຄວາມວາງເສີຍ (Equanimity) ໝາຍ ຄວາມວ່າ ວາງໃຈເປັນກາງ ໃນເມື່ອຈຳເປັນຈະຕ້ອງຮັກສາຄວາມຍຸຕິທັມ ເຊັ່ນຜູ້ພິພາກສາ ຈະຕັດສິນຄະດີ ຕ້ອງທຳໃຈເປັນກາງ ບໍ່ອຳອຽງເພາະຮັກເພາະຊັງ ເພື່ອໃຫ້ການຕັດສິນ ເປັນໄປຢ່າງຍຸຕິທັມ ແຕ່ຖ້າຫາກສຸດວິສັຍທີ່ຈະຊ່ວຍເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ ກໍໃຫ້ຕັດໃຈເສັຽ ຢ່າງນີ້ ເປັນອຸບເກຂາ.

ທັມມະຂໍ້ນີ້ປະຕິບັດຍາກ ຕ້ອງທຳຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ດີ ບໍ່ເຊັ່ນນັ້ນຈະເຂົ້າໃຈຜິດ, ເຫັນຜິດແລະປະຕິບັດຜິດ.

ຈິ່ງສັງເກດຈາກຕົວຢ່າງຂ້າງລຸ່ມນີ້ :

- ອຸບເກຂາຄືຄວາມວາງເສີຍ ເຊັ່ນ : ເຫັນຄົນເຮັດຜິດແລ້ວຖືກຈັບກຸມລົງໂທດ ຖ້າເຮົາຈະເຂົ້າຂ້າງເຂົ້າເຈົ້າ ກໍຜິດເສັຍຄວາມຍຸຕິທັມ ຈິ່ງຕ້ອງວາງໃຈເປັນ ກາງ ຄືບໍ່ຊ່ວຍເຂົ້າເຈົ້າແບບຜິດໆແລະກໍບໍ່ຊ້ຳເຕີມເຂົ້າເຈົ້າ.
- ເມື່ອເຫັນຄົນອື່ນຢູ່ໃນສະພາບລຳບາກ ຕົກທຸກຂໍ້ໄດ້ຍາກ ຕົນເອງພໍຊ່ວຍໄດ້ ແຕ່ກໍວາງເສີຍຢູ່ ຢ່າງນີ້ບໍ່ແມ່ນອຸບເກຂາ ເປັນຄົນໃຈຈິດ.
- ຕົນເອງກະທຳຄວາມຜິດ ຄົນອື່ນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນ ກໍເສີຍຢູ່ ເຂົ້າຫູຊ້າຍ ອອກຫູຂວາ ບໍ່ສົນໃຈວ່າເຂົ້າເຈົ້າຈະເວົ້າຫຍັງໃຫ້ ນີ້ບໍ່ແມ່ນອຸບເກຂາ ແຕ່ເປັນຄົນດີດາວຫົວແຂງ.

ຕົວຢ່າງອື່ນໆ ກໍມີອີກມາກມາຍ ນີ້ຍົກມາພໍເປັນແນວທາງ.

ອຸບເກຂານີ້ເຮົາຈະໄດ້ມາແບບໃດ ? ຫລືເຮັດຢ່າງໃດຈິຕໃຈຈິ່ງຈະມີອຸບເກຂາ ? ຂໍ ນີ້ສາສນາພຸທມີຄຳສອນໄວ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເພື່ອສະດວກໃນທາງປະຕິບັດ ຄຽບອາຈານ ທານໄດແນະນຳ " ຕ້ອງເວັ້ນຈາກອະຄະຕິທັງ ໔ " ຄືບໍ່ໃຫ້ໃຈອຳອຽງເພາະ :

- ຄວາມຮັກ
- ຄວາມຊັງ
- ຄວາມໂງ່
- ຄວາມຢ້ານກົວ

໔ ຢ່າງນີ້ເປັນແນວທາງປະຕິບັດ ເພື່ອໃຫ້ຈິຕໃຈຕັ້ງຢູ່ໃນອຸບເກຂາແລະຈະເຮັດໃຫ້ເກີດມີ ຄວາມຍຸຕິທັມ.

໔. ສລຸບ

ພຣົມວິຫານ ໔ ເປັນຫລັກທັມໝວດຫນຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ເປັນແນວທາງປະຕິບັດທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາມີຈິຕໃຈສູງ ມີຄວາມປະພໍຕອ້ນປະເສີດ ເໝືອນເຮືອນເຮົາມີ ໔ ຫ້ອງ ໂອກາດໃດຄວນຈະເຂົ້າໄປຢູ່ໃນຫ້ອງໃດ ຄວນພິຈາລະນາ.

ຊາວພຸທລາວເຮົາ ສົມຄວນທີ່ຈະຍິດໝັ້ນພຣົມວິຫານ ໔ ໄວ້ໃນຈິຕໃຈ ເພາະຈະເປັນພື້ນຖານອັນດີທີ່ເຮົາຈະຢູ່ຮ່ວມກັນໃນສັງຄົມຢ່າງສັນຕິ. ພຣົມວິຫານ ໔ ນີ້ ທຸກຄົນສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ບໍ່ວ່າຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບດູແລຄຸ້ມຄອງຄວາມສຸຂ່ທຸກຂໍ້ຂອງຜູ້ອື່ນ, ພຣະສົງອົງຄະເຈົ້າ ຕລອດຮອດຄົນສາມັນທັມມະດາທຸກຊັ້ນທຸກວັຍ ບໍ່ໝາຍຄວາມວ່າ ຕອງເຂົ້າວັດພັງທັມຈິ່ງຈະປະຕິບັດພຣົມວິຫານ ໔ ໄດ້.

ຈາກການອະທິບາຍພຣົມວິຫານ ໔ ມາຂ້າງເທິງນີ້ ທ່ານຜູ້ອ່ານພໍຈະແນມເຫັນເຖິງຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ຜູ້ໃຫຍ່* ຕັ້ງຢູ່ໃນພຣົມວິຫານ ໔ ແລະຜົນເສຍ ທີ່ຜູ້ໃຫຍ່* ຂາດພຣົມວິຫານ ໔ ດວຍຕົນເອງ ຕົວຢ່າງກໍ່ມີມາກມາຍ ຂໍໃຫ້ທ່ານຜູ້ອ່ານນຶກຫາຕົວຢ່າງເອງກໍ່ແລ້ວກັນ.

ລວມຄວາມແລ້ວ

- ກ. ເມຕຕາ ຄື ຄວາມຮັກ ມຸ່ງໝາຍ : ຄວາມຫວັງດີຕໍ່ຜູ້ອື່ນ
- ຂ. ກະຣຸນາ ຄື ຄວາມສົງສານ ມຸ່ງໝາຍ : ຝຶກໃຈໃຫ້ຮູ້ສຶກເສົ້າສລົດຕໍ່ຄວາມວິບັດຂອງຄົນອື່ນ
- ຄ. ມຸທິຕາ ຄື ຄວາມຍິນດີ ມຸ່ງໝາຍ : ສນັບສນູນຄວາມດີຂອງຜູ້ອື່ນ (ບໍ່ອິດສາ)
- ງ. ອຸບເກຂາ ຄື ຄວາມວາງເສີຍ ມຸ່ງໝາຍ : ຄວາມຍຸຕິທັມ (ວາງຕົວເປັນກາງ)

* ຜູ້ໃຫຍ່ : ຄວາມໝາຍຂອງ " ຜູ້ໃຫຍ່ " ໃນທີ່ນີ້ ໃຫ້ເບິ່ງຄືນ ໜ້າ ໑໖ - ໑໗ ໃນວັກທີ່ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງ " ພຣົມ " ແລະ " ວິຫານທັມ " .

ຂໍ້ ຄໍາໄຫວ້ພຣະບາງ

ນະມາມິ ສີຣະສາ ໄມຫັງ ພຸທຣູປັງ
ມະໂນຣະມັງ ລັງກາທິ ປາຄະຕັມຍ
ຕັງນະຣະເທວາ ພິປຸຊິຕັງ ໂຍໂສ
ສັງຄະຫະ ມາຣັມພິຍາ ຕະເກສຸ ປະຊາສຸຈະ
ອິດທິມັນຕັງ ມະຫາເຕຊັງ
ອະຫັງ ວັນທາມິ ສັພພະທາ

ຄໍາແປ :

ຂ້າຂໍນອມນະມັສການ ຊຶ່ງພຣະພຸທປະຕິມາກອນ ພຣະບາງເຈົ້າ ພຣະອົງເປັນ
ທີ່ນໍາມາ ຊຶ່ງຄວາມເບີກບານ ທີ່ຖືກອັນເຊີນມາຈາກລັງກາທະວີບ ພຣະອົງນີ້
ພຣະອົງເປັນທີ່ສັກກະຣະບູຊາ ແກ່ຄົນແລະເທວະດາທັງຫລາຍ ພຣະຜູ້ມີ
ພຣະພາກເຈົ້າ ອົງໄດ້ຊຮົງປານິບສົງເຄາະ ແກ່ພຣະຍາດຕິວົງສ໌ແລະປະຊາຊົນ
ທັງຫລາຍ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພຣະອົງນັ້ນ ເປັນຜູ້ມີອິດທິຣິດແລະເດຊານຸ
ພາບເປັນອັນມາກກໍຂ້າເທິນ.